19 Φεβρουαρίου 2010

Όταν πετάω στους αιθέρες του Αιγαίου, όταν βυθίζομαι στα καταγάλανα νερά του, όταν τρέμει το …

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Μόνο πεθαίνεις ως Έλληνας

“Είμαι ο ίδιος. Όταν πετάω στους αιθέρες του Αιγαίου, όταν βυθίζομαι στα καταγάλανα νερά του, όταν τρέμει το χώμα των συνόρων από το άρμα μου, όταν πάνω σε μια μηχανή ή σε ένα περιπολικό τριγυρίζω άγρυπνος τη νύχτα, όταν μπαίνω στη φωτιά, όταν παλεύω με το λιοπύρι και το αγιάζι στα λιμάνια.

Πιλότος, Ναύτης, Στρατιώτης, Αστυνόμος, Πυροσβέστης, Λιμενικός. Δεν ξέρω αν θα γυρίσω στην οικογένειά μου το μεσημέρι. Ποτέ δε ρωτάω αν θα γυρίσω πίσω απ’ όπου με στέλνεις. Με παλιά μηχανήματα, με κατεστραμμένα αυτοκίνητα, με ό,τι κι αν μου δώσεις. Με την μέση θρύψαλα από τα G, με τα χέρια γδαρμένα από τους ιμάντες του αλεξίπτωτου, με τη ματιά στη θάλασσα και το δάκρυ στη φωτογραφία της οικογένειας δίπλα απ’ την εικόνα του Αη Νικόλα κάπου στ’ ανοιχτά της Σομαλίας, με τις πληγές μου ανοιχτές έξω από το Τμήμα της Αγίας Παρασκευής, με τις παλάμες σάπιες απ’ την αρμύρα να βγάζω απ’ τα νερά τα παιδιά εκείνων που ξεβράζουν οι διακινητές στ’ ακρονήσια. Αχ, αυτά τα μάτια όταν σώζονται πως σε κοιτάζουν. (περισσότερα…)